

GALERIE GOLF HOSTIVAŘ

červen / červenec 2022

www.golffhostivar.cz

NEMÁM CHUŤ MÍT KOLEM SEBE PRŮMĚRNÉ VĚCI

Architekt Martin Rajniš,
autor hostivařského včelína

POŘÁD JSME TO MY

První dubnový den jsme pustili do světa zprávu, že jsme Golf Hostivař přejmenovali na Galerie Golf Hostivař.

JSME KOMPLET

Herní systém 12 + 6 jamek odstartujeme již během léta. Máte se skutečně na co těšit.

LÁSKA NA DRUHÝ POHLED

Kristýna Napoleaová je ctižádostivá a na co sáhne, to jí jde. Tedy u golfu to platilo až napodruhé.

Nemám chuť mít kolem sebe průměrné věci

Architekt Martin Rajniš, autor hostivařského včelína

Od listopadu 2021 má Galerie Golf Hostivař novou dominantu. Je jí včelín, šestimetrová osmiboká lamelová kopule stojící na kopci oddělujícím driving a hřiště. Je vidět nejen z hřiště a restaurace, ale i z dalekého okolí, a to zvláště v noci, kdy rozsvícený do tmy připomíná malý kostelík. Od jara 2022 se včelín navíc rozezvučel, instalovali jsme sem včelí úly.

Foto: Vojtěch Vlk

Autorem včelína je profesor Martin Rajniš a jeho Huť architektury (Martin Rajniš, Tomáš Kosnar, David Kubík, Zbyněk Šrůtek). Ještě před hostivařskou instalací byl včelín veřejnosti představen na výstavě Česká moderní architektura od secese k dnešku v Jízdárně Pražského hradu. V roce 2022 získal ocenění v soutěži Dřevěná stavba roku, kterou vyhlašuje Nadace dřevo pro život. Autor stavby byl laskav a věnoval nám svůj čas.

„Žiju v budoucnosti,“ říká Martin Rajniš. „Nemám rád školu, manželství, policajty, úředníky, kriminál a penzi. Víte proč penzi? Protože ta ničí člověka. Ničí jeho schopnost být divokej. A zajímavěj. A připravenej na budoucnost.“

Bere mu schopnost mentálně skákat o desítky let dopředu a dívat se, jak bude vypadat budoucí svět. A právě tak se snažím žít já.“

MUSEL JSTE VĚDĚT O VČELÁCH NĚCO SPECIÁLNÍHO, KDYŽ JSTE NAVRHOVAL VČELÍN?

Že bez nich bychom se ve světě ztratili. Že jich je čím dál míň. A že je potřeba jim pomáhat. Ale vážně, víte, co třeba musí každý architekt v Čechách vědět? Kolik stupňů má slunce tady, na padesátém stupni severní šířky a patnáctém východní délky, když je 12 hodin letního slunovratu. Tohle musí každé pořádné architekt umět.

A o včelách mě naučili včelaři. Se včelami to původně začalo

tak, že nás oslovily hrozně příjemné dámy, které se starají o včely na Petříně, jestli bychom jim sem, na Malou Stranu, nenavrhli včelín. To je historie stará už asi osm let. My jsme ho z lásky k Malé Straně, ke včelám a z obdivu k těm dámám vyšili..., ale z jiných důvodů se zatím ne-realizoval. Realizoval se nyní ten, co je v Hostivaři. Je osmiboký. Víte proč? Inspiroval nás k tomu dóm ve Florencii. Jeho kopule, kterou projektoval Brunelleschi, je právě osmiboká. A já si uvědomil, jak je to chytrý. A jak obrovskou magii to v sobě má. A zároveň, protože je osmiboký, tak se to dobře dělá. Protože všechny žbrdlinky jsou rovný. Je obrovské rozdíl, když máte několik set žbrdlinek a všechny musíte tvarovat do zatáčky, navíc v každý vrstvě s jiným poloměrem. Poprvé jsme tenhle geniální Brunelleschiho nápad použili, už když jsme dělali věž Ester v Jeruzalémě. A včelín je vlastně její zmenšený bratříček.

Se včelami to původně začalo tak, že nás oslovily hrozně příjemné dámy, které se starají o včely na Petříně, jestli bychom jim sem, na Malou Stranu, nenavrhli včelín.

Foto: Ivam Němec

NÁPAD NA VČELÍN PŘIŠEL DŘÍV, ESTER STÁLA JAKO PRVNÍ?

Ester v Jeruzalémě, to je dvacítková věž. Včelín je zmenšený na polovinu. Ester, to je jeden z našich největších úspěchů. Podívejte se na stěnu za mnou, máme tu pětadvacet všech možných cen.

Nejvýznamnější je samozřejmě ta světová (Global Award for Sustainable Architecture, Paříž 2014, pozn. red.). Máme ji jako jediný z východní Evropy. Protože tady bohužel většinou stojí nové věci, co se architektury týče, za prd. Většina zdejších architektů se prostě dala snést

tím českým prostředím, který je hodně průměrný, a dělají se průměrné nebo i špatné věci. Ale už se z toho vybabráváme... Jen myslím, že to bude trvat tak padesát sto let, než se tu bude dělat architektura na světové úrovni. Na úrovni, na který jsme byli za první republiky.

No a v Jeruzalémě jsme my s Hutí architektury jako jedni z mála nežidovských střeoevropských architektů zařadili svou stopu do pupku světa, protože Jeruzalém je jeden z pupků světa. Kam se hrabe New York, Paříž nebo Londýn, mít stavbu v Jeruzalémě, to je něco. Věž Ester stojí jen 1,5 kilometru od Zdi nářků. Věříme, že tam vydrží třeba sto let. A jsme rádi, že jsme tam mohli ukázat, kudy vede krása budoucí architektury Čech. Protože my děláme věci tak s třicetiletým předstihem.

TO JE PRAVDA. EVROPA OBJEVILA UDRŽITELNOST A PŘÍRODNÍ MATERIÁLY PŘED PÁR LETY, VY TAK TVOŘÍTE UŽ NEJMIŇ DVACET LET. JAK SE BAVÍTE SOUČASNOU CELODEBATOU NA TOHLE TÉMA?

Řekl bych to takhle, dneska zase různý prapodivný týpci do toho zase přidávají nesmyslné věci. Oteplí se? No tak se oteplí. Podívejte se, čím je zformovaný svět. Vodou, větrem, mrazem, teplotou, pískem, vlnama... vším možným. A má přitom podobnou estetiku jako vaše nebo moje ruce. Taky nejsou pravidelné, odrážejí chaos, který je v celém světě a ze kterého se ty tvary vynořují. Jako je to

vidět na každém stromě, na každé květině. Vy jste z buněk, buňky jsou z molekul, molekuly jsou z atomů. Sluneční soustava obíhá kolem Galaxie a čeká ji jednou za 35 milionů let průchod mrakem černé hmoty. Nikdo neví, jak přesně to zamíchá s Kuiperovým pásem. Podstata všeho je někde hluboko v základech vesmíru... Země přece nemůže být plánovaná.

půl jedné. Prosadí se ti nejschopnější. Ti, co viděli do budoucna. Jako lidstvo se ale znovu obrodíme a čeká nás úžasná civilizace. Ale nemůžou si ty týpci myslet, že to řídí z Bruselu. Stejně jako si nemůžou architekti myslet, že jde tenhle báječněj, úžasnej, magické vesmír splácet do čtverečků a krychliček. Pak to vede k tomu, že koncentrák v Dachau, vý-

Stavět na věky je středověké pohled. Nádhernej, ale nerealizovatelný.

Naše směřování do budoucna je ale příjemný a jednoduchý. Děláme stavby všeho druhu, který se mají lidem na první pohled líbit. Ale ne tak, že se tam udělají nějaký ekletický opičárny nebo dekor. Naše stavby mají člověka oslovovat z hloubky. Má vnímat jejich zvláštní magický systém, protože magie je na architektuře to nejhlavnější. Jestli se někomu doma potí okna..., koho to zajímá. My děláme magický stavby. Děláme průhledy barákama a všechny ty jednotlivé systémy si spolu povídají. Čára, kterou vidíte, tam není, ale vlastně je, pohnete hlavou a ona se pohne taky. Máte kromě reálného obrazu i imaginární interferenční obraz. My chceme, aby se lidi vrátili a znovu a spolu s architekty vytvářeli svého nejlepšího přítele. Tím není pes, tím je architektura.

MYSLÍM, ŽE I ČECHŮM SE VAŠE STAVBY MIMOŘÁDNĚ LÍBÍ. NEJEN NA TEN PRVNÍ POHLED, JAK ŘÍKÁTE VY, ALE I TISÍCI. NEOKOUKÁJÍ SE.

To říkáte dobře za mě, já se zas nemůžu tak nestoudně vyťahovat. I když ano, určitě patříme, budme skromní, mezi nejlepší ateliéry tady v zemi. To bežesporu. Mám kolem sebe smečku milých a inteligentních a nesmírně nadaných mladých lidí, Huť architektury.

My chceme, aby se lidi vrátili a znovu a spolu s architekty vytvářeli svého nejlepšího přítele. Tím není pes, tím je architektura.

Tak se prostě přizpůsobíme, stáhneme do polárních krajín a ze sedmi miliard nás zbyde

krmna prasat v Letech a půdorys sídliště Červený Vrch jsou prakticky identický. K tomu došla ta úžasná architektura. Funkcionalistický baráky, který plynule přešly do paneláků. Jsou národy, který to už proklely a bourají je, třeba Skoti v Glasgow. A jsou národy, který paneláky milují. Češi například.

KAM NYNÍ SMĚŘUJETE VY?

Já se snažím vymýšlet jen tak mimochodem věci, který jsou jednoduchý, krásný, levný a dají se stavět. Tak jako si lidi pěstují a budují vlastní zahrádku, tak si představuju, že si budou vytvářet proměnlivé domy. Ale nebudou to solidní stavby na doživotí. Rychlost změn se bude stupňovat a dům, který byl postaven před třiceti lety, už v řadě aspektů nebude vyhovovat a nebude použitelný.

Děláme magický stavby. Děláme průhledy barákama a všechny ty jednotlivé systémy si spolu povídají.

V renesanci malíři, sochaři, architekti měli hutě. I já jsem posledních deset let studia strávil v huti, ve Školce SIAL, tažené Karlem Hubáčkem a Miroslavem Masákem. Huť je o tom, aby se tam pracovalo, projektovalo, vymýšlely věci, učili lidi, stavělo se to při tom a tohle celý se promíchalo, aby nejinteligentnějším možným způsobem proudily znalosti do toho jednoho procenta začínajících architektů. My bereme řekněme každého stýho. A snažíme se to

dělat právě takovým renesančním způsobem. Všechno je přece důvod k zamyšlení.

manželství. Dneska žijeme příliš dlouho na to, abychom vydrželi celý život s jedním člověkem.

Ženy dokážou myslet v neracionálních magických pojmech; ve vůních, láskách, ve věcech, který se nedají vymlátit z počítače.

ČASTO SE VRACÍTE K MAGII. K MAGII V ARCHITEKTUŘE, ALE I VE SVĚTĚ...

Magie je strašně důležitá, víte. Dnes ženy konečně dostávají prostor a dostanou ho ještě víc, tak za tři až čtyři generace. A budou používat to, co je na nich úžasný. Protože ženy jsou uspořádáním svého mozku daleko empatičtější než muži. Nebo alespoň než já. Dokážou myslet v neracionálních magických pojmech; ve vůních, láskách, ve věcech, který se nedají vymlátit z počítače. A to je jejich neuvěřitelná síla. Mají schopnost poznat magii ve světě. I v chlapci. Budeme potřebovat magii ve světě. Budeme ovládaní ženami. To už se částečně děje, už dnes jsou vysoké školy, kde je 70 procent holek. To je nádhera. Já jsem nadšenější. A bude toho víc a víc. Třeba taková instituce jako

Místo v manželství budeme žít řekněme v klanech; proč by člověk měl mít jen jednu ženskou a proč by ženská měla mít jen jednoho chlapa? Jeden je silnější, druhý je chytřejší, třetí je něžnější... Tak bude mít všechny.

PANE PROFESORE, NA TO MUŽI NIKDY NEPŘISTOUPÍ.

Cha! Tak se jedte podívat na Andamanské ostrovy!